

(สำเนา)

เลขรับ ๑๔/๒๕๕๑ วันที่ ๑๙ ส.ค. ๒๕๕๑

สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

ด่วนที่สุด

ที่ นร ๐๕๐๓/๑๒๓๘๐

สำนักนายกรัฐมนตรี

ทำเนียบรัฐบาล กทม. ๑๐๓๐๐

๑๙ สิงหาคม ๒๕๕๑

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

กราบเรียน ประธานสภาผู้แทนราษฎร

สิ่งที่ส่งมาด้วย ร่างพระราชบัญญัติในเรื่องนี้

ด้วยคณะรัฐมนตรีได้ประชุมปรึกษาลงมติให้เสนอร่างพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ต่อสภาผู้แทนราษฎรเป็นเรื่องด่วน

จึงขอเสนอร่างพระราชบัญญัตินี้พร้อมด้วยบันทึกหลักการและเหตุผล และบันทึกวิเคราะห์สรุปสาระสำคัญ มาเพื่อขอได้โปรดนำเสนอสภาผู้แทนราษฎรพิจารณาตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย เป็นเรื่องด่วนต่อไป

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

(ลงชื่อ) สมัคร สุนทรเวช

(นายสมัคร สุนทรเวช)

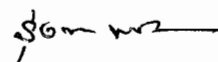
นายกรัฐมนตรี

สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี

โทร. ๐ ๒๒๘๐ ๙๐๐๐ ต่อ ๓๐๔ - ๕

โทรสาร ๐ ๒๒๘๐ ๙๐๕๘

สำเนาถูกต้อง

(นางสาวรุ่งนภา ชันธิชิต)

ผู้อำนวยการกลุ่มงานระเบียบวาระ

สำนักการประชุม

วันนา พิมพ์

ตรวจ

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ..)
พ.ศ.

หลักการ

แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๕๒
ดังต่อไปนี้

- (๑) กำหนดให้ผู้ประกอบอาชีพบางประเภทต้องรายงานการทำธุรกรรมที่ใช้เงินสดมีจำนวนเกินกว่าที่กำหนดในกฎกระทรวงหรือเป็นธุรกรรมที่มีเหตุอันควรสงสัยต่อสำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๖ วรรคหนึ่ง)
- (๒) กำหนดให้สถาบันการเงินและผู้ประกอบอาชีพตามมาตรา ๑๖ จัดให้ลูกค้าแสดงตนก่อนการทำธุรกรรม ตรวจสอบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้า และเก็บรักษารายละเอียดเกี่ยวกับการแสดงตนและการตรวจสอบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้า (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๒๐ วรรคหนึ่ง และเพิ่มมาตรา ๒๐/๑ มาตรา ๒๒ วรรคสอง และมาตรา ๒๒/๑)
- (๓) กำหนดโทษสำหรับผู้ฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๒๐/๑ และมาตรา ๒๒/๑ (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๖๒)

เหตุผล

เนื่องจากปัจจุบันผู้ประกอบอาชีพธุรกรรมเกี่ยวกับความผิดมูลฐานได้ใช้ช่องทางจากการประกอบอาชีพบางประเภทซึ่งมิใช่การดำเนินการของสถาบันการเงินเป็นแหล่งในการฟอกเงิน นอกจากนี้ พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๔๒ มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการแสดงตนของลูกค้าของสถาบันการเงินที่ยังไม่สอดคล้องกับกฎหมายที่เกี่ยวข้องและไม่ครอบคลุมถึงการตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้า เพื่อให้มีรายละเอียดของข้อมูลเพิ่มมากขึ้น ซึ่งอาจเป็นช่องทางให้ผู้ประกอบอาชีพธุรกรรมนำไปใช้เป็นประโยชน์ในการฟอกเงินได้โดยง่าย ดังนั้น เพื่อเป็นการตัดวงจรการประกอบอาชีพธุรกรรมเกี่ยวกับการกระทำความผิดมูลฐานให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ สมควรกำหนดให้ผู้ประกอบอาชีพบางประเภทมีหน้าที่ต้องรายงานการทำธุรกรรมต่อสำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินและกำหนดมาตรการเกี่ยวกับการแสดงตนและการตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้าของสถาบันการเงินและผู้ประกอบอาชีพบางประเภทให้เป็นที่ยอมรับในระดับสากล จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ร่าง
พระราชบัญญัติ
ป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ..)
พ.ศ.

.....
.....
.....

.....
.....

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปราม
การฟอกเงิน

พระราชบัญญัตินี้มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพ
ของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๙ ประกอบกับมาตรา ๓๕ และมาตรา ๓๖ ของรัฐธรรมนูญ
แห่งราชอาณาจักรไทยบัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย

.....
.....

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปราม
การฟอกเงิน (ฉบับที่ ..) พ.ศ.”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดหนึ่งร้อยยี่สิบวันนับแต่
วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกความในวรรคหนึ่งของมาตรา ๑๖ แห่งพระราชบัญญัติ
ป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๔๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๖ ให้ผู้ประกอบอาชีพดังต่อไปนี้มีหน้าที่ต้องรายงานการทำธุรกรรม
ต่อสำนักงานในกรณีเป็นธุรกรรมที่ใช้เงินสดมีจำนวนเกินกว่าที่กำหนดในกฎกระทรวง หรือเป็น
ธุรกรรมที่มีเหตุอันควรสงสัย

(๑) ผู้ประกอบอาชีพเกี่ยวกับการดำเนินการ การให้คำแนะนำ หรือการเป็น
ที่ปรึกษาในการทำธุรกรรมที่เกี่ยวกับการลงทุนหรือการเคลื่อนย้ายเงินทุน ที่ไม่ใช่สถาบันการเงิน
ตามมาตรา ๑๓

- (๒) ผู้ประกอบอาชีพค้าอัญมณี เพชรพลอย ทองคำ หรือเครื่องประดับ
ที่ประดับด้วยอัญมณี เพชรพลอย หรือทองคำ
- (๓) ผู้ประกอบอาชีพค้าหรือให้เช่าซื้อรถยนต์หรือรถจักรยานยนต์
- (๔) ผู้ประกอบอาชีพเกี่ยวกับตัวแทนหรือนายหน้าซื้อขายอสังหาริมทรัพย์
- (๕) ผู้ประกอบอาชีพค้าของเก่าตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุม
การขายทอดตลาดและค้าของเก่า
- (๖) ผู้ประกอบอาชีพอื่นซึ่งอาจมีการใช้เป็นช่องทางการฟอกเงินได้โดยง่าย
ทั้งนี้ ตามที่กำหนดในกฎกระทรวง”

มาตรา ๔ ให้ยกเลิกความในวรรคหนึ่งของมาตรา ๒๐ แห่งพระราชบัญญัติ
ป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๕๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๒๐ ให้สถาบันการเงินและผู้ประกอบอาชีพตามมาตรา ๑๖ จัดให้ลูกค้า
แสดงตนทุกครั้งก่อนการทำธุรกรรมตามที่กำหนดในกฎกระทรวง เว้นแต่ลูกค้าได้แสดงตน
ไว้ก่อนแล้ว”

มาตรา ๕ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๒๐/๑ แห่งพระราชบัญญัติป้องกัน
และปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๕๒

“มาตรา ๒๐/๑ สถาบันการเงินและผู้ประกอบอาชีพตามมาตรา ๑๖
ต้องกำหนดนโยบายการรับลูกค้า การบริหารความเสี่ยงและการจัดระดับความเสี่ยงในการ
ฟอกเงินของลูกค้า และต้องดำเนินการตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้าเมื่อเริ่ม
ทำธุรกรรมครั้งแรกกับลูกค้า และตรวจสอบเป็นระยะจนสิ้นสุดดำเนินการเมื่อมีการปิดบัญชี
หรือยุติความสัมพันธ์กับลูกค้า

การตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้าตามวรรคหนึ่งจะมีขอบเขต
เพียงใดให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวงเกี่ยวกับการแสดงตน
และการพิสูจน์ทราบลูกค้า การตรวจทานบัญชีลูกค้า และการติดตามความเคลื่อนไหวทางบัญชี
ของลูกค้าที่ได้รับการแจ้งจากสำนักงาน”

มาตรา ๖ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นวรรคสองของมาตรา ๒๒ แห่ง
พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๕๒

“ให้ผู้ประกอบอาชีพตามมาตรา ๑๖ เก็บรักษารายละเอียดเกี่ยวกับการแสดงตน
ตามมาตรา ๒๐ เป็นเวลาห้าปีนับแต่วันที่มีการปิดบัญชีหรือยุติความสัมพันธ์กับลูกค้า หรือนับแต่
ได้มีการทำธุรกรรมนั้น แล้วแต่ที่กำหนดระยะเวลาใดจะยาวกว่า เว้นแต่จะได้รับแจ้งเป็นหนังสือ
จากพนักงานเจ้าหน้าที่ให้ปฏิบัติเป็นอย่างอื่น”

มาตรา ๗ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๒๒/๑ แห่งพระราชบัญญัติป้องกัน
และปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๕๒

“มาตรา ๒๒/๑ ให้สถาบันการเงินและผู้ประกอบอาชีพตามมาตรา ๑๖
เก็บรักษารายละเอียดเกี่ยวกับการตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้าตามมาตรา ๒๐/๑
เป็นเวลาห้าปีนับแต่วันที่มีการปิดบัญชีหรือยุติความสัมพันธ์กับลูกค้า เว้นแต่จะได้รับแจ้ง
เป็นหนังสือจากพนักงานเจ้าหน้าที่ให้ปฏิบัติเป็นอย่างอื่น”

มาตรา ๘ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๖๒ แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและ
ปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๕๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๖๒ ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๑๓ มาตรา ๑๔ มาตรา ๑๖
มาตรา ๒๐ มาตรา ๒๐/๑ มาตรา ๒๑ มาตรา ๒๒ มาตรา ๒๒/๑ มาตรา ๓๕ หรือมาตรา ๓๖
ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสามแสนบาท”

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

.....
นายกรัฐมนตรี

บันทึกวิเคราะห์สรุป
สาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ..)
พ.ศ.

คณะรัฐมนตรีได้มีมติให้เสนอร่างพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ต่อสภาผู้แทนราษฎร และสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาได้จัดทำบันทึกวิเคราะห์สรุปสาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติตามมาตรา ๑๕๒ วรรคห้า ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ดังต่อไปนี้

๑. เหตุผลและความจำเป็นในการเสนอร่างพระราชบัญญัติ

เนื่องจากปัจจุบันผู้ประกอบการเกี่ยวกับความผิดมูลฐานได้ใช้ช่องทางจากการประกอบอาชีพบางประเภทซึ่งมิใช่การดำเนินการของสถาบันการเงินเป็นแหล่งในการฟอกเงิน ประกอบกับพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๕๒ มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการแสดงตนของลูกค้าที่ยังไม่สอดคล้องกับกฎหมายที่เกี่ยวข้องและไม่ครอบคลุมถึงการตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้าของสถาบันการเงินให้มีรายละเอียดของข้อมูลเพิ่มมากขึ้น ซึ่งอาจเป็นช่องทางให้ผู้ประกอบการนำไปใช้เป็นประโยชน์ในการฟอกเงินได้โดยง่าย เพื่อเป็นการตัดวงจรการประกอบอาชญากรรมเกี่ยวกับการกระทำความผิดมูลฐานให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ สมควรกำหนดให้ผู้ประกอบอาชีพบางประเภทมีหน้าที่ต้องรายงานการทำธุรกรรมต่อสำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน และกำหนดมาตรการเกี่ยวกับการแสดงตนและการตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้าของสถาบันการเงินและผู้ประกอบอาชีพบางประเภทให้เป็นที่ยอมรับในระดับสากล

๒. สาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติ

๒.๑ กำหนดให้ผู้ประกอบอาชีพบางประเภทต้องรายงานการทำธุรกรรมที่ใช้เงินสดมีจำนวนเกินกว่าที่กำหนดในกฎกระทรวงหรือเป็นธุรกรรมที่มีเหตุอันควรสงสัยต่อสำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๖ วรรคหนึ่ง)

๒.๒ กำหนดให้สถาบันการเงินและผู้ประกอบอาชีพตามมาตรา ๑๖ จัดให้ลูกค้าแสดงตนก่อนการทำธุรกรรม ตรวจสอบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้า และเก็บรักษารายละเอียดเกี่ยวกับการแสดงตนและการตรวจสอบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้า (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๒๐ วรรคหนึ่ง และเพิ่มมาตรา ๒๐/๑ มาตรา ๒๒ วรรคสอง และมาตรา ๒๒/๑)

๒.๓ กำหนดโทษสำหรับผู้ฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๒๐/๑ และมาตรา ๒๒/๑ (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๖๒)

๓. ข้อมูลทางวิชาการประกอบการพิจารณา

ในการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่..) พ.ศ. ได้ศึกษาตามข้อเสนอแนะของ Financial Action Task Force (FATF) ซึ่งเป็นองค์กรระหว่างรัฐบาลที่จัดตั้งขึ้นตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๓๒ โดยประเทศผู้นำอุตสาหกรรม ๗ ประเทศ มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาและส่งเสริมนโยบายทั้งในระดับประเทศและระหว่างประเทศในการต่อต้านการฟอกเงินและการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย โดยองค์กรนี้ทำหน้าที่กำหนดนโยบายเพื่อเสริมสร้างเจตนาารมณ์ทางการเมืองที่จำเป็นในการปฏิรูปกฎหมายและกฎเกณฑ์ในระดับประเทศที่เกี่ยวกับการฟอกเงินและการต่อต้านการฟอกเงินและการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย ซึ่งมาตรการดังกล่าวจะช่วยลดความเสี่ยงเกี่ยวกับการกระทำความผิดมูลฐานตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน และยังเป็นหลักเกณฑ์ตามมาตรฐานสากลที่ประเทศไทยจะต้องเข้ารับการประเมินตามโครงการประเมินการปฏิบัติตามมาตรฐานสากล (Report on the Observance of Standards and Codes: ROSCs) ด้านการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินและการต่อต้านการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย (Anti-Money Laundering and Combating the Financing Terrorism (AML/CFT)) ด้วย

มาตรการตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงของลูกค้า (customer due diligence) เป็นมาตรการที่เพิ่มเติมขึ้นในร่างพระราชบัญญัตินี้ (ร่างมาตรา ๕ เพิ่มมาตรา ๒๐/๑) กำหนดให้สถาบันการเงินและผู้ประกอบอาชีพตามมาตรา ๑๖ ต้องกำหนดนโยบายการรับลูกค้า การบริหารความเสี่ยง และการจัดระดับความเสี่ยงในการฟอกเงินของลูกค้า และต้องดำเนินการตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้าเมื่อเริ่มทำธุรกรรมครั้งแรกกับลูกค้า และตรวจสอบเป็นระยะจนสิ้นสุดดำเนินการเมื่อมีการปิดบัญชีหรือยุติความสัมพันธ์กับลูกค้า นั้น ซึ่งมีกำหนดไว้ในข้อแนะนำข้อที่ ๕ ของ forty recommendations ของ FATF ว่าให้สถาบันการเงินต้องดำเนินการตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้า ระบุและรับรองตัวตนของลูกค้าเมื่อ (๑) เริ่มต้นความสัมพันธ์กับลูกค้า (๒) มีการดำเนินธุรกรรมเป็นครั้งคราวในสถานการณ์ที่ระบุไว้ในข้อสังเกตเกี่ยวกับการตีความ (๓) มีความสงสัยว่ามีการฟอกเงินหรือการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย หรือ (๔) ในกรณีที่สถาบันการเงินมีความสงสัยเกี่ยวกับความจริงหรือความสมบูรณ์ของข้อมูลลูกค้า เมื่อปรากฏข้อเท็จจริงตามที่ปรากฏ สถาบันการเงินอาจดำเนินการดังต่อไปนี้

(๑) ระบุตัวลูกค้าและรับรองความถูกต้องของข้อมูลลูกค้าโดยใช้แหล่งข้อมูลเอกสารหรือข้อมูลที่เชื่อถือได้

(๒) ระบุตัวผู้ได้รับผลประโยชน์และดำเนินการตามสมควรเพื่อรับรองความถูกต้องของตัวตนของผู้รับผลประโยชน์ในลักษณะที่ทำให้สถาบันพอใจว่าผู้ได้รับผลประโยชน์คือใคร

(๓) ดำเนินการให้ได้มาซึ่งข้อมูลเกี่ยวกับวัตถุประสงค์และเจตนาารมณ์ของความสัมพันธ์เชิงธุรกิจ

(๔) ดำเนินการตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับความสัมพันธ์เชิงธุรกิจ และตรวจสอบธุรกรรมที่กระทำตลอดระยะเวลาที่มีความสัมพันธ์เพื่อทำให้มั่นใจว่าธุรกรรมที่ได้ดำเนินการนั้นสอดคล้องกับข้อมูลเกี่ยวกับลูกค้า ของสถาบันการเงิน ลักษณะธุรกิจและการจัดประเภทความเสี่ยงของลูกค้า รวมทั้งในกรณีจำเป็นให้รวมถึงแหล่งเงินทุนของลูกค้าด้วย

การดำเนินมาตรการในการตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงของลูกค้า (customer due diligence) ของสถาบันการเงินข้างต้นนั้น สถาบันอาจพิจารณาขอบเขตของการดำเนินการดังกล่าวบนพื้นฐานของความเสี่ยงโดยขึ้นอยู่กับประเภทของลูกค้า ความสัมพันธ์เชิงธุรกิจหรือธุรกรรม ในกรณีของลูกค้าที่มีความเสี่ยงสูง สถาบันการเงินต้องใช้มาตรการในการตรวจสอบที่เข้มข้นขึ้น สำหรับประเทศที่มีความเสี่ยงต่ำ รัฐอาจกำหนดให้สถาบันการเงินใช้มาตรการในการตรวจสอบที่ต่ำลงหรือง่ายขึ้นก็ได้

๔. บทสรุป

เนื่องจากประเทศไทยได้ร่วมลงนามเข้าเป็นภาคีอนุสัญญาต่างๆ ที่เกี่ยวกับการก่อการร้าย อนุสัญญาว่าด้วยการต่อต้านองค์การอาชญากรรมข้ามชาติ และอนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยการต่อต้านการทุจริตคอร์รัปชัน นอกจากนี้ ประเทศไทยในฐานะภาคีสมาชิกขององค์การสหประชาชาติต้องปฏิบัติตามมติคณะมนตรีความมั่นคงที่ ๑๖๑๗ ที่กำหนดให้ประเทศภาคีต้องรับเอาคำแนะนำของ FATF มาบังคับใช้ โดยคำแนะนำดังกล่าวเป็นการกำหนดหลักการตามมาตรฐานสากลที่เกี่ยวกับการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินและการต่อต้านการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย ซึ่งการก่อการร้ายถือเป็นอาชญากรรมข้ามชาติที่ส่งผลกระทบอย่างรุนแรงในด้านต่างๆ ทั้งด้านความมั่นคง เศรษฐกิจ ความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ และส่วนใหญ่ผู้ก่อการร้ายจะได้รับเงินสนับสนุนจากสมาชิกกลุ่มก่อการร้ายที่มีอยู่ทั่วโลกโดยใช้ช่องทางการทำธุรกรรมทางการเงินไม่ว่าโดยผ่านสถาบันการเงินหรือผู้ประกอบการอาชีพต่างๆ ดังนั้นจึงมีความจำเป็นที่แต่ละประเทศจะต้องให้ความร่วมมือในการกำหนดมาตรการในการตรวจสอบการทำธุรกรรมที่มีมาตรฐานเดียวกัน ทั้งนี้ เพื่อเป็นการตัดวงจรการประกอบอาชญากรรมเกี่ยวกับการกระทำความผิดมูลฐานให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

ตารางเปรียบเทียบพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๕๒ กับร่างพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน
(ฉบับที่ ..) พ.ศ. ที่สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาตรวจพิจารณาแล้ว

พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๕๒	ร่างพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ..) พ.ศ.	เหตุผลในการแก้ไข
	<p style="text-align: center;">ร่าง พระราชบัญญัติ ป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ..) พ.ศ.</p> <p style="text-align: center;">.....</p> <p style="text-align: center;">โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมาย ว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน</p>	

พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๔๒	ร่างพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ..) พ.ศ.	เหตุผลในการแก้ไข
<p>มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดหนึ่งร้อยยี่สิบวันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป</p>	<p>พระราชบัญญัตินี้มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๕ ประกอบกับมาตรา ๓๕ และมาตรา ๓๖ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ..) พ.ศ.”</p> <p>มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดหนึ่งร้อยยี่สิบวันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป</p>	<p>เพื่อกำหนดให้มีระยะเวลาพอสมควรที่จะให้ผู้มีหน้าที่ต้องรายงานตามกฎหมายได้เตรียมความพร้อมในการที่จะต้องปฏิบัติให้เป็นไปตามกฎหมาย</p>

พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๔๒	ร่างพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ..) พ.ศ.	เหตุผลในการแก้ไข
<p>มาตรา ๑๖ ให้ผู้ประกอบอาชีพเกี่ยวกับการดำเนินการหรือให้คำแนะนำในการทำธุรกรรมที่เกี่ยวกับการลงทุนหรือการเคลื่อนย้ายเงินทุน มีหน้าที่ต้องรายงานต่อสำนักงานในกรณีที่มีเหตุอันควรเชื่อได้ว่าการทำธุรกรรมนั้นเกี่ยวข้องกับทรัพย์สินที่เกี่ยวกับการกระทำความผิด หรือเป็นธุรกรรมที่มีเหตุอันควรสงสัย</p>	<p>มาตรา ๓ ให้ยกเลิกความในวรรคหนึ่งของมาตรา ๑๖ แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๔๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน</p> <p>“มาตรา ๑๖ ให้ผู้ประกอบอาชีพดังต่อไปนี้มีหน้าที่ต้องรายงานการทำธุรกรรมต่อสำนักงานในกรณีเป็นธุรกรรมที่ใช้เงินสดมีจำนวนเกินกว่าที่กำหนดในกฎกระทรวง หรือเป็นธุรกรรมที่มีเหตุอันควรสงสัย</p> <p>(๑) ผู้ประกอบอาชีพเกี่ยวกับการดำเนินการหรือให้คำแนะนำหรือการเป็นที่ปรึกษาในการทำธุรกรรมที่เกี่ยวกับการลงทุนหรือการเคลื่อนย้ายเงินทุน ที่ไม่ใช่สถาบันการเงินตามมาตรา ๑๓</p> <p>(๒) ผู้ประกอบอาชีพค้ำอัญมณี เพชรพลอย ทองคำ หรือเครื่องประดับที่ประดับด้วยอัญมณี เพชรพลอย หรือทองคำ</p> <p>(๓) ผู้ประกอบอาชีพค้าหรือให้เช่าซื้อรถยนต์หรือรถจักรยานยนต์</p> <p>(๔) ผู้ประกอบอาชีพเกี่ยวกับตัวแทนหรือนายหน้าซื้อขายอสังหาริมทรัพย์</p> <p>(๕) ผู้ประกอบอาชีพค้าของเก่าตามกฎหมายว่า</p>	<p>เนื่องจากการประกอบอาชีพบางประเภทซึ่งมิใช่การดำเนินการของสถาบันการเงิน เช่น การค้าอัญมณีหรือโลหะมีค่า การค้าหรือให้เช่าซื้อรถยนต์ นั้น ผู้ประกอบอาชญากรรมได้ใช้เป็นช่องทางในการฟอกเงินได้โดยง่าย จึงต้องกำหนดให้ผู้ประกอบอาชีพดังกล่าวมีหน้าที่ต้องรายงานการทำธุรกรรมต่อสำนักงาน ปง.</p>

พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๔๒	ร่างพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ..) พ.ศ.	เหตุผลในการแก้ไข
<p>ในกรณีที่น่าเชื่อว่ามิชอบเท็จจริงใดที่เกี่ยวข้องหรืออาจจะเป็นประโยชน์ในการยืนยันหรือยกเลิกข้อเท็จจริงเกี่ยวกับธุรกรรมที่ได้รายงานไปตามวรรคหนึ่งแล้ว ให้บุคคลดังกล่าวรายงานข้อเท็จจริงนั้นให้สำนักงานทราบโดยไม่ชักช้า</p> <p>มาตรา ๒๐ ให้สถาบันการเงินจัดให้ลูกค้าแสดงตนทุกครั้งก่อนการทำธุรกรรมตามที่กำหนดในกฎกระทรวง เว้นแต่ลูกค้าได้แสดงตนไว้ก่อนแล้ว</p> <p>การแสดงตนตามวรรคหนึ่งให้เป็นไปตามวิธีการที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด</p>	<p>ด้วยการควบคุมการขยายทอดตลาดและค่าของเก่า</p> <p>(๖) ผู้ประกอบอาชีพอื่นซึ่งอาจมีการใช้เป็นช่องทางในการฟอกเงินได้โดยง่าย ทั้งนี้ ตามที่กำหนดในกฎกระทรวง”</p> <p>มาตรา ๔ ให้ยกเลิกความในวรรคหนึ่งของมาตรา ๒๐ แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๔๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน</p> <p>“มาตรา ๒๐ ให้สถาบันการเงินและผู้ประกอบอาชีพตามมาตรา ๑๖ จัดให้ลูกค้าแสดงตนทุกครั้งก่อนการทำธุรกรรมตามที่กำหนดในกฎกระทรวง เว้นแต่ลูกค้าได้แสดงตนไว้ก่อนแล้ว”</p>	<p>เพื่อกำหนดให้ผู้ประกอบอาชีพตามมาตรา ๑๖ ต้องรู้จักลูกค้าของตน โดยต้องจัดให้ลูกค้าแสดงตนทุกครั้งก่อนการทำธุรกรรมตามที่กำหนดในกฎกระทรวง</p>

พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๔๒	ร่างพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ..) พ.ศ.	เหตุผลในการแก้ไข
	<p>มาตรา ๕ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๒๐/๑ แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๔๒</p> <p>“มาตรา ๒๐/๑ สถาบันการเงินและผู้ประกอบอาชีพ ตามมาตรา ๑๖ ต้องกำหนดนโยบายการรับลูกค้า การบริหารความเสี่ยงและการจัดระดับความเสี่ยงในการฟอกเงินของลูกค้า และต้องดำเนินการตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้า เมื่อเริ่มทำธุรกรรมครั้งแรกกับลูกค้า และตรวจสอบเป็นระยะจนสิ้นสุดดำเนินการเมื่อมีการปิดบัญชีหรือยุติความสัมพันธ์กับลูกค้า</p> <p>การตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้า ตามวรรคหนึ่งจะมีขอบเขตเพียงใดให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวงเกี่ยวกับการแสดงตน และการพิสูจน์ทราบลูกค้า การตรวจทานบัญชีลูกค้า และการติดตามความเคลื่อนไหวทางบัญชีของลูกค้าที่ได้รับการแจ้งจากสำนักงาน”</p>	<p>กำหนดมาตรการตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้าของสถาบันการเงินและผู้ประกอบอาชีพตาม มาตรา ๑๖ ให้มีขอบข่ายของข้อมูลเพิ่มขึ้นมากกว่าการเก็บหลักฐานการแสดงตนของลูกค้าในปัจจุบัน เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน</p>

พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๔๒	ร่างพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ..) พ.ศ.	เหตุผลในการแก้ไข
<p>มาตรา ๒๒ เว้นแต่จะ ได้รับแจ้งเป็นหนังสือจากพนักงานเจ้าหน้าที่ให้ปฏิบัติเป็นอย่างอื่นให้สถาบันการเงินเก็บรักษารายละเอียด ดังนี้</p> <p>(๑) เกี่ยวกับการแสดงตนตามมาตรา ๒๐ เป็นเวลาห้าปีนับแต่วันที่มีการปิดบัญชีหรือยุติความสัมพันธ์กับลูกค้า</p> <p>(๒) เกี่ยวกับการทำธุรกรรมและบันทึกข้อเท็จจริงตามมาตรา ๒๑ เป็นเวลาห้าปีนับแต่ได้มีการทำธุรกรรมหรือบันทึกข้อเท็จจริงนั้น</p>	<p>มาตรา ๖ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นวรรคสองของมาตรา ๒๒ แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๔๒</p> <p>“ให้ผู้ประกอบอาชีพตามมาตรา ๑๖ เก็บรักษารายละเอียดเกี่ยวกับการแสดงตนตามมาตรา ๒๐ เป็นเวลาห้าปีนับแต่วันที่มีการปิดบัญชีหรือยุติความสัมพันธ์กับลูกค้า หรือนับแต่ได้มีการทำธุรกรรมนั้น แล้วแต่ที่กำหนดระยะเวลาใดจะยาวกว่า เว้นแต่จะ ได้รับแจ้งเป็นหนังสือจากพนักงานเจ้าหน้าที่ให้ปฏิบัติเป็นอย่างอื่น”</p>	<p>เพื่อประโยชน์ในการควบคุมตรวจสอบของผู้กำกับดูแลในการปฏิบัติตามกฎหมายของผู้ประกอบอาชีพตามมาตรา ๑๖</p>

พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๔๒	ร่างพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ..) พ.ศ.	เหตุผลในการแก้ไข
	<p>มาตรา ๗ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๒๒/๑ แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๔๒</p> <p>“มาตรา ๒๒/๑ ให้สถาบันการเงินและผู้ประกอบอาชีพตามมาตรา ๑๖ เก็บรักษารายละเอียดเกี่ยวกับการตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้าตามมาตรา ๒๐/๑ เป็นเวลาห้าปีนับแต่วันที่มีการปิดบัญชีหรือยุติความสัมพันธ์กับลูกค้า เว้นแต่จะได้รับแจ้งเป็นหนังสือจากพนักงานเจ้าหน้าที่ให้ปฏิบัติเป็นอย่างอื่น”</p> <p>มาตรา ๘ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๖๒ แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๔๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน</p> <p>“มาตรา ๖๒ ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๑๑ มาตรา ๑๔ มาตรา ๑๖ มาตรา ๒๐ มาตรา ๒๐/๑ มาตรา ๒๑ มาตรา ๒๒ มาตรา ๒๒/๑ มาตรา ๓๕ หรือ มาตรา ๓๖ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสามแสนบาท”</p>	<p>เพื่อประโยชน์ในการควบคุมตรวจสอบของผู้กำกับดูแลในการปฏิบัติตามกฎหมายของสถาบันการเงิน</p> <p>เพื่อให้การฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๒๐/๑ และ มาตรา ๒๒/๑ ได้รับการลงโทษเช่นเดียวกับผู้ฝ่าฝืนใน มาตราอื่น และเพื่อให้มีสภาพบังคับตามกฎหมายอย่างได้ผล</p>